

Sag T-259/01

Nutrinveste — Comércio Internacional, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Forordning (EØF) nr. 2200/87 — fødevarehjælp — risikoens overgang — tilbageholdelse i betalinger«

Rettens dom (Fjerde Afdeling) af 11. februar 2004 II - 652

Sammendrag af dom

1. *Landbrug — fælles landbrugspolitik — fødevarehjælp — gennemførelse — levering af varer — risikoens overgang fra leverandør til modtager — udgangspunkt — tidspunktet, hvor varen efter losning faktisk stilles til rådighed — virkninger*
(Kommissionens forordning nr. 2200/87, art. 15)

2. *Landbrug — fælles landbrugspolitik — fødevarerhjælp — gennemførelse — levering af varer — rettigheder og forpligtelser ifølge licitationstilslaget uoverdragelige — virkning — tilslagsmodtageren fortsat ansvarlig i tilfælde, hvor transporten foretages af en anden virksomhed*

(Kommissionens forordning nr. 2200/87, art. 12, stk. 3, og nr. 2608/97)

1. I et tilfælde med levering »frit bestemmelsessted« knytter artikel 15 i forordning nr. 2200/87 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse i Fællesskabet af produkter, der skal leveres som led i Fællesskabets fødevarerhjælp, overgangen af risikoen for varen fra tilslagsmodtageren til modtageren til det tidspunkt, hvor varen efter losning faktisk stilles til rådighed i lageret på bestemmelsesstedet. Denne risiko dækker alle de tab og beskadigelser af varen, som kan forekomme. For så vidt angår kontraktforholdet mellem Kommissionen og den tilslagsmodtagende virksomhed er det derfor irrelevant at kende årsagerne til, at de eventuelle varetab har fundet sted, hvis de er forekommet før det tidspunkt, hvor varen faktisk blev stillet til rådighed i lageret på bestemmelsesstedet.

den tilslagsmodtagende virksomhed bærer risikoen for varen indtil det tidspunkt, hvor varen faktisk er losset og leveret ved lageret på bestemmelsesstedet, har virksomheden, eller dennes repræsentant, således ligeledes ansvaret for at påse, at losningen foregår korrekt.

(jf. præmis 46, 47 og 64)

Såfremt organiseringen af losningen af varen i bestemmelseslagrene ikke er i orden, er det ligeledes transportvirksomhedens ansvar som repræsentant for den tilslagsmodtagende virksomhed at handle på en sådan måde, at eventuelle fejl i optællingen og losningen af de forskellige kartoner fra de forskellige containere undgås. Eftersom

2. Det fremgår af artikel 12, stk. 3, i forordning nr. 2200/87 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse i Fællesskabet af produkter, der skal leveres som led i Fællesskabets fødevarerhjælp, at »de rettigheder og forpligtelser, der følger af licitationstilslaget, ikke [kan] overdrages«. Den omstændighed, at transporten af varerne ikke er foretaget af den tilslagsmodtagende virksomhed,

men af en anden virksomhed, ændrer således på ingen måde førstnævntes ansvar hvad angår forpligtelsen til at levere den i kontrakten aftalte mængde til det sted, der er fastsat i forordning nr. 2608/97 om levering af vegetabilsk olie som fødevarehjælp.

varene faktisk blev stillet til rådighed i lagrene på bestemmelsesstedet, eftersom den tilslagsmodtagende virksomhed havde kontrol over varen og derfor burde foranstalte overvågning af varen under disse transaktioner.

Det er herved uden betydning at kende årsagerne til forsinkelsen i forbindelse med losningen og i forbindelse med, at

(jf. præmis 55 og 56)